



ศูนย์เรียนรู้อิสลาม



เรามีเหตุผลที่ดีพอ
หรือไม่ที่จะเชื่อ?





เรามีเหตุผลที่ดีพอหรือไม่ที่จะเชื่อ?

ทำไมจักรวาลจึงเป็นเช่นนี้?

หนึ่งในคำถามที่สำคัญที่สุดซึ่งนักคิด นักปรัชญา และผู้คนทั่วไปอย่างคุณและผมเกือบทุกคนเคยตั้งคำถามคือ

“ทำไมจักรวาลจึงมีอยู่ตั้งแต่แรก และทำไมมันจึงเป็นเช่นที่มันเป็น?” เพื่อตอบคำถามนี้ มีบางคนกล่าวว่าจักรวาลไม่มีสาเหตุ กล่าวคือมันเป็นนิรันดร์ ไม่มีจุดเริ่มต้นและไม่มีจุดสิ้นสุด หากเป็นเช่นนั้นจริง เหตุการณ์ในอดีตจะต้องมีจำนวนไม่สิ้นสุด อย่างไรก็ตาม “อนันต์” ไม่สามารถมีอยู่จริงในโลกแห่งความเป็นจริงได้ เพราะมันหมายถึงปริมาณที่ไร้ขอบเขตและไม่จำกัด

ลองพิจารณาตัวอย่างต่อไปนี้:

หากมีหนังสือจำนวนอนันต์อยู่ในห้อง และมีการนำออกไปสอเล่ม จะเหลือกี่เล่ม?

คำตอบอาจเป็น “อนันต์” หรือสำหรับผู้ที่เคร่งครัดทางตรรกะอาจกล่าวว่า “อนันต์ลบสอ” แต่ไม่ว่าคำตอบใดก็ล้วนไม่สมเหตุสมผล เพราะแม้จะเอาออกไปสอเล่มจากจำนวนอนันต์ ก็ยังคงเหลืออนันต์อยู่ดี! ดังนั้น เราจึงไม่สามารถนับจำนวนหนังสือที่เหลืออยู่ได้



สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าแนวคิดเรื่อง “อนันต์” นำไปสู่ความขัดแย้งทางตรรกะ และไม่สามารถดำรงอยู่จริงในโลกแห่งความเป็นจริงได้

(แม้มันจะมีอยู่ในทฤษฎีคณิตศาสตร์ แต่ก็เพียงแนวคิดที่ตัวอยู่บนสมมติฐานและข้อตกลงบางประการเท่านั้น)

ดังนั้น ตามหลักเหตุผล จึงสรุปได้ว่าประวัติศาสตร์ของเหตุการณ์ในจักรวาลต้องมีขอบเขตจำกัด ซึ่งหมายความว่าจักรวาลต้องมีจุดเริ่มต้นในช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่ง

ข้อโต้แย้งข้างต้นอาจฟังดูเป็นเชิงปรัชญา แต่ก็ได้รับการสนับสนุนจากหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ด้วย ตัวอย่างเช่น สตีเฟน ฮอว์กิง ได้กล่าวไว้ในการบรรยายเรื่อง The Beginning of Time ว่า:

“ข้อสรุปของการบรรยายนี้คือ จักรวาลไม่ได้ดำรงอยู่มาโดยตลอด แต่จักรวาลและเวลาเองมีจุดเริ่มต้นจากบิกแบง เมื่อประมาณ 15 พันล้านปีก่อน”

ตามมุมมองของนักจักรวาลวิทยาสมัย จักรวาลเริ่มต้นขึ้นที่เวลาเป็นศูนย์จากเหตุการณ์ที่เรียกว่า “บิกแบง”

ทฤษฎีนี้เสนอว่าจักรวาลเริ่มต้นจาก “ภาวะเอกฐาน” ซึ่งเป็นสภาวะที่ร้อนจัดและหนาแน่นอย่างย่ำแย่ จากนั้นจึงขยายตัวและเย็นลง จากสิ่งที่เล็กและร้อนอย่างย่ำแย่ กลายมาเป็นจักรวาลที่มีขนาดและอุณหภูมิอย่างที่เราเห็นในปัจจุบัน



สิ่งที่น่าสนใจคือ ไม่มีคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์ใดที่บอกได้ว่าเกิดอะไรขึ้นก่อนเวลาเป็นศูนย์ นอกจากนี้ ทฤษฎีบิกแบงยังสามารถอธิบายได้เพียงสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากบิกแบงไปแล้วประมาณ

10^{-34} $\times 10^{-34}$

วินาที แต่ไม่สามารถอธิบายสิ่งที่เกิดก่อนหน้านั้นได้ สิ่งที่เกิดขึ้นก่อนช่วงเวลาที่ยังคงเป็นปริศนา

จากการอภิปรายทั้งหมดนี้ นักฟิสิกส์ส่วนใหญ่เห็นพ้องกันว่า จากผลของบิกแบง เวลาและอวกาศทางกายภาพได้ถูกสร้างขึ้น รวมถึงพลังงานและสสารด้วย

ดังนั้น เราจึงสามารถตั้งสมมติฐานได้สองประการคือ:

- ทุกสิ่งที่เริ่มมีอยู่ ย่อมต้องมีสาเหตุ
- จักรวาลเริ่มมีอยู่

ดังนั้น จักรวาลจึงต้องมีสาเหตุ

เรามาดูข้อสรุปนี้ได้อย่างไร?

หากทุกสิ่งที่เราเห็นและรู้จักซึ่งเริ่มมีอยู่ล้วนมีสาเหตุ เช่น สิ่งที่เกิดขึ้นในห้วง หรือพีระมิดแห่งกิซา แล้วจักรวาลซึ่งเริ่มมีอยู่เช่นกัน ก็ย่อมต้องมีสาเหตุด้วยเช่นกัน



สาเหตุของจักรวาล = พระเจ้า?

การอภิปรายของเราจนถึงตอนนี้ให้เหตุผลที่ดีว่าจักรวาลต้องมีสาเหตุ
อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ยังไม่ได้ออกเราว่าสาเหตุนั้นคืออะไร

แต่หากเราพิจารณาอย่างลึกซึ้งถึงลักษณะของสาเหตุนั้น
(ซึ่งเรียกว่า “การวิเคราะห์เชิงแนวคิด”) เราจะสามารถสรุปได้ว่าสาเหตุ
นั้นต้องมีพล้อย่างยิ่ง เพราะมันได้ทำให้จักรวาลทั้งหมดเกิดขึ้น และต้อง
มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้:

หนึ่งเดียว (One)

สาเหตุของจักรวาลต้องเป็นหนึ่งเดียว เหตุผลสำคัญประการหนึ่งคือ
หลักเหตุผลที่เรียกว่า มีดโกนของอ็อกคัม (Occam's Razor)

หลักการนี้มักสรุปว่า “คำอธิบายที่เรียบง่ายที่สุดคือคำอธิบายที่ดีที่สุด”
ในเชิงปรัชญา หลักการนี้หมายความว่า เราไม่ควรเพิ่มจำนวนสิ่งที่
ต้องอธิบายโดยไม่จำเป็น

ในกรณีของสาเหตุแห่งจักรวาล เราไม่มีหลักฐานใดที่บ่งชี้ว่ามีหลาย
สาเหตุ และหากสมมติว่ามีหลายสาเหตุ ก็จะสร้างคำถามมากกว่าคำ
ตอบ



ไม่มีสาเหตุและเป็นนิรันดร์ (Uncaused & Eternal)

สาเหตุนี้ต้องไม่มีสาเหตุอื่นอยู่ก่อนหน้า มิฉะนั้นจะนำไปสู่ความถดถอยอย่างไม่มีที่สิ้นสุดของเหตุและผล

หากสาเหตุของจักรวาลมีสาเหตุ และสาเหตุนั้นก็มีสาเหตุอีกต่อไปเรื่อย ๆ อย่างไม่มีสิ้นสุด จักรวาลก็จะไม่สามารถมีอยู่ได้ตั้งแต่แรก ลองจินตนาการถึงพ่อค้าหุ้ในในตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่สามารถซื้อหรือขายหุ้ได้ จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากนักลงทุน และนักลงทุนคนนั้นก็ต้องขออนุญาตจากอีกคนหนึ่งต่อไปเรื่อย ๆ อย่างไม่รู้จบ แบบนี้การซื้อขายจะเกิดขึ้นได้หรือไม่? คำตอบคือไม่ได้

ในทำนองเดียวกัน เราจึงต้องยอมรับการมีอยู่ของ “สาเหตุที่ไม่มีสาเหตุ” เพื่ออธิบายการมีอยู่ของจักรวาล
บางคนอาจถามว่า “ทำไมสาเหตุจึงไม่ใช่จักรวาลเอง?”
หรือ “ทำไมเราจึงไม่หยุดที่จักรวาล?”

ปัญหาของแนวคิดนี้คือ มันหมายความว่าจักรวาลสร้างตัวเองขึ้นมา ซึ่งเป็นเรื่องไร้เหตุผล เพราะไม่มีสิ่งใดสามารถมีอยู่และไม่มีอยู่ในเวลาเดียวกันได้

ดังนั้น การกล่าวว่าสิ่งที่เริ่มมีอยู่เป็นผู้ก่อให้เกิดตัวเองจึงเป็นสิ่งที่ไม่สมเหตุสมผล



ไม่เป็นวัตถุ (Immaterial)

สาเหตุของจักรวาลต้องไม่เป็นวัตถุ เพราะมันเป็นผู้สร้างทุกสิ่ง
ทุกสภาวะทางกายภาพล้วนพึ่งพาสภาวะทางกายภาพอื่น ๆ และไม่สามารถย้อนกลับไปได้โดยไม่มีที่สิ้นสุด

ต้องมีจุดเริ่มต้นของสภาวะทางกายภาพทั้งหมด และจุดเริ่มต้นนั้นไม่
อาจเป็นสิ่งที่ เป็นวัตถุได้

ดังนั้น ข้อสรุปทางตรรกะคือ ต้นกำเนิดของการสร้างสรรค์สิ่งทั้งหมด
ต้องเป็นสิ่งที่ ไม่ใช่วัตถุ

เมื่อเราพิจารณาคูณลักษณะของสาเหตุแห่งจักรวาล เราจะพบว่ามันมี
คุณลักษณะพื้นฐานของพระเจ้าในศาสนาเอกเทวนิยม คือ เป็นหนึ่งเดียว
เป็นนิรันดร์ และไม่เป็นวัตถุ

อัลกุรอาน

อัลกุรอานไม่ใช่หนังสือธรรมดา หลายคนที่ศึกษาหนังสืออย่างจริงจัง
อธิบายว่ามันเป็นข้อความที่ทรวพล้งและน่าเกรงขาม แต่เป็นการ
ครอบงำในทางบวก

เพราะมันเชิญชวนให้ผู้อ่านใช้ทั้งสติปัญญาและอารมณ์ ผ่านคำถามลึก
ซึ้ง เช่น:



“แล้วพวกเจ้ากำลังมุ่งหน้าไปทางใดกัน? แท้จริงนี่คือคำเตือนสำหรับ
มนุษยชาติทั้งหมด สำหรับผู้ที่ประสงค์จะเดินบนหนทางอันเที่ยงตรง”

【1】

และ

“พวกเขาไม่พิจารณาตนเองบ้างดอกหรือ?”

【2】

อัลกุรอานยังท้าทายมนุษยชาติทั้งหมดเกี่ยวกับที่มาของมัน โดยกล่าว
ว่า:

“หากพวกเจ้าสงสัยในสิ่งที่เราได้ประทานลงมาแก่บ่าวของเรา ก็จงนำบท
หนึ่งๆที่เหมือนกับมันมาเถิด... หากพวกเจ้าไม่สามารถทำได้ และพวกเจ้า
จะไม่มีวันทำได้ ก็จงระวังไฟนรกซึ่งมีมนุษย์และหินเป็นเชื้อเพลิง”

【3】



ชีวิตจะไร้สาระหรือไม่หากไม่มีพระเจ้า?

นักเขียน ลอเรน ไสส์ลีย์ กล่าวว่า มนุษย์คือ “เด็กกำพร้าแห่งจักรวาล” เพราะมนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตเพียงชนิดเดียวที่ถามว่า “ทำไม”

หากเราไม่ยอมรับพระเจ้า มนุษย์ก็จะเป็นเพียงผลลัพธ์โดยบังเอิญของธรรมชาติ ไม่มีจุดมุ่งหมายสูงสุด และจุดจบคือความตาย หากไม่มีพระเจ้า ชีวิตย่อมปราศจากความหมาย คุณค่า และเป้าหมายสูงสุด

นักปรัชญาอย่าง ชาร์ตส์ กามู และนิทเชอ ต่างตระหนักถึงความว่างเปล่าของชีวิตในโลกที่ไร้พระเจ้า และมองว่าชีวิตเป็นสิ่งไร้สาระ นี่คือผลลัพธ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของโลกทัศน์แบบไม่เชื่อพระเจ้า

ประวัติศาสตร์ (Historical)

ในอัลกุรอานมีถ้อยแถลงทางประวัติศาสตร์จำนวนมากที่เป็นเหตุผลอันชัดเจนว่าอัลกุรอานมาจากพระเจ้า

หนึ่งในตัวอย่างสำคัญคือ อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ศาสนาเพียงเล่มเดียวที่ใช้ตำแหน่งเรียกผู้ปกครองอียิปต์แตกต่างกันในแต่ละยุคสมัย ตัวอย่างเช่น ในช่วงสมัยของฟาโรห์ (โยเซฟ) ผู้ปกครองอียิปต์ถูก



เรียกว่า “กษัตริย์” (Al-Malik)

ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงอาณาจักรกลาง อียิปต์ถูกปกครองโดยชาวอิกลิปต์ซึ่งมีเชื้อสายเอเชีย และพวกเขา ไม่ได้ใช้ตำแหน่ง “ฟาโรห์” ดังที่อัลกุรอานกล่าวว่า:

“กษัตริย์กล่าวว่า ‘จงพาเขามาหาฉันทันที!’” **【4】**

ในทางตรงกันข้าม ผู้ปกครองอียิปต์ในสมัยขบวนการอิสลาม (โมเสส) ถูกเรียกว่า ฟาโรห์ (ภาษาอาหรับ: Fir'aun)

ตำแหน่งนี้เริ่มถูกใช้ในศตวรรษที่ 14 ก่อนคริสตกาล ในรัชสมัยของอเมนโฮเทปที่ 4

สารานุกรมบริแทนนิกายืนยันว่า คำว่า “ฟาโรห์” เป็นตำแหน่งเชิดชูที่ใช้ตั้งแต่ยุคอาณาจักรใหม่

(ราชวงศ์ที่ 18: 1539-1292 ปีก่อนคริสตกาล)

จนถึงราชวงศ์ที่ 22 (945-730 ปีก่อนคริสตกาล)

ดังนั้น อัลกุรอานจึงมีความถูกต้องทางประวัติศาสตร์ เพราะศาสนายูดาห์มีชีวิตรอยู่ก่อนหน้านั้นอย่างน้อย 200 ปี และในช่วงเวลานั้นใช้คำว่า “กษัตริย์” ไม่ใช่ “ฟาโรห์”

คำถามคือ ท่านศาสดามุฮัมมัดรู้รายละเอียดทางประวัติศาสตร์ที่ละเอียดอ่อนเช่นนี้ได้อย่างไร?

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคัมภีร์ศาสนาอื่น ๆ เช่น พระคัมภีร์ไบเบิล ใช้คำว่า “ฟาโรห์” กับผู้ปกครองอียิปต์ในทุกยุคสมัย ยิ่งไปกว่านั้น ในยุคแห่งการประทานอัลกุรอาน ผู้คนไม่รู้ข้อมูลนี้ และอักษรเฮียโรกลิฟิกก็เป็นภาษาที่ตายแล้ว

สิ่งนี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับผู้ประพันธ์อัลกุรอาน?

ไม่มีคำอธิบายเชิงธรรมชาตินิยมใดที่สามารถอธิบายได้



วิทยาศาสตร์ (Scientific)

อัลกุรอานกล่าวถึงธรรมชาติในฐานะสัญญาณแห่งการมีอยู่ พลัง และความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเสมอ

ทุกครั้งทีกล่าวถึง สิ่งเหล่านั้นถูกอธิบายอย่างแม่นยำ และยังให้ข้อมูลที่
ไม่อาจเป็นที่รู้จักได้ในยุคของศาสดามุฮัมมัด

หนึ่งในสัญญาณเหล่านี้คือ โครงสร้างและหน้าที่ของภูเขา

อัลกุรอานกล่าวว่าภูเขามีลักษณะคล้าย “หมุด” และถูกฝังลงในแผ่นดินเพื่อทำให้โลกมั่นคง ซึ่งในธรณีวิทยาเรียกว่า ไอโซสแตซี (isostasy)
อัลกุรอานกล่าวว่า:

“และ lead to avoid earthquake we placed firmly embedded mountains upon the earth...”【5】

และยังกล่าวอีกว่า:

“เรามีได้ทำให้แผ่นดินเป็นที่พัก และภูเขาเป็นหมุดดอกหรือ?”【6】

ถ้อยคำที่ความเหล่านี้ได้รับการยืนยันโดยวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ ซึ่งเพิ่งเข้าใจอย่างแท้จริงในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 เท่านั้น

ในหนังสือ Earth ของ ดร.แฟรงค์ เพรส อดีตประธานสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งชาติสหรัฐฯ ระบุว่า ภูเขามีลักษณะคล้ายเสา และถูกฝังลึกลงไปในใต้ผิวโลก【7】

ในอดีต นักวิทยาศาสตร์เคยเชื่อว่าภูเขาเป็นเพียงส่วนที่นูนขึ้นเหนือพื้นผิวโลก

แต่ต่อมาพบว่า “รากของภูเขา” แผ่ลึกลงไปในใต้ดินลึกถึง 10-15 เท่าของความสูงของภูเขาเอง



ด้วยลักษณะนี้ ภูเขาจึงทำหน้าที่เหมือนตะปูหรือหมุดที่ยึดดินไว้ให้มั่นคง
การค้นพบนี้เป็นผลจากการวิจัยทางธรณีวิทยาและแผ่นดินไหวสมัยใหม่
และเรียกว่า ไอโซสแตซ【8】

เมื่อพิจารณาว่าความรู้เหล่านี้เป็นวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ ซึ่งไม่เป็นที่รู้จัก
ในยุคแห่งการประทานอัลกุรอาน

เราจะอธิบายสิ่งนี้ได้อย่างไร?

และสิ่งนี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับผู้ประพันธ์?

อีกครั้ง ไม่มีคำอธิบายเชิงธรรมชาตินิยม

ชีวิตไร้สาระหรือไม่หากปราศจากพระเจ้า?

นักเขียน ลอเรน ไอสลีย์ กล่าวว่ามนุษย์คือ “เด็กกำพร้าแห่งจักรวาล”

คำกล่าวนี้ลึกซึ้งมาก เพราะมนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตเพียงชนิดเดียวที่ตั้ง
คำถามว่า “ทำไม”

สัตว์อื่นมีสัญชาตญาณนำทาง แต่มนุษย์เรียนรู้ที่จะตั้งคำถาม

หากคำถามเหล่านี้ตัดพระเจ้าออกไป ข้อสรุปก็ชัดเจน:

เราคือผลพลอยได้โดยบังเอิญของธรรมชาติ เป็นเพียง สสาร + เวลา
+ ความบังเอิญ

การมีอยู่ของเรานี้ไม่มีเหตุผล และสิ่งที่รออยู่คือความตาย

มนุษย์ยุคใหม่คิดว่าการกำจัดพระเจ้าจะทำให้เขาเป็นอิสระ

แต่กลับค้นพบว่า เมื่อเขาฆ่าพระเจ้า เขาก็ฆ่าตัวเองไปพร้อมกัน



หากไม่มีพระเจ้า มนุษย์และจักรวาลย่อมถึงวาระ
ชีวิตจึงไร้ความหมาย คุณค่า และเป้าหมายสูงสุด
ตามโลกทัศน์แบบอเทวนิยม ชีวิตไม่มีจุดมุ่งหมาย หรืออย่างดีที่สุดก็มี
ไว้เพื่อถ่ายทอด DNA เท่านั้น
บางคนบอกว่าเราสามารถสร้างความหมายให้ชีวิตเองได้
แต่สิ่งนี้เป็นเพียงการหลอกตัวเอง เพราะเราพยายามให้ความหมายกับ
การกระทำ แต่ปฏิเสธความหมายของชีวิตเอง
หากจุดจบเหมือนกันคือการสูญสลายไปจากการมีอยู่
ชีวิตจะมีความหมายอะไร?
และถ้าจักรวาลไม่เคยมีอยู่เลย มันจะสร้างความแตกต่างอะไรหรือไม่?
นักปรัชญาแนวอรรถกาวนิยม เช่น ฌอง-ปอล ซาทร์ และ อัลแบร์
กามุ เข้าใจถึงความว่างเปล่าของชีวิตเมื่อปฏิเสธเป้าหมายแห่งการดำรง
อยู่
ซาทร์พูดถึง **“ความคลื่นไส้ของการมีอยู่”**
กามุมองว่าชีวิตเป็นสิ่งไร้สาระ
นักปรัชญาเยอรมัน ฟรีดริช นิตเชอ กล่าวอย่างชัดเจนว่า โลกและ
ประวัติศาสตร์มนุษย์ไม่มีความหมาย ไม่มีระเบียบ หรือเป้าหมายใด ๆ
มีเพียงความโกลาหลที่ไร้ทิศทาง
ไม่น่าแปลกใจที่ อาร์เธอร์ โชเพินเฮาเออร์ กล่าวว่า เขาปรารถนาให้โลก
นี้ไม่เคยมีอยู่เลย
ทั้งหมดนี้คือข้อสรุปอันไร้สาระที่เกิดจากโลกทัศน์แบบไม่เชื่อพระเจ้า



เชิงอรรถ (Footnotes)

- 【1】อัลกุรอาน บทที่ 81 โองการ 26-28
- 【2】อัลกุรอาน บทที่ 30 โองการ 8
- 【3】อัลกุรอาน บทที่ 2 โองการ 23
- 【4】อัลกุรอาน บทที่ 12 โองการ 50
- 【5】อัลกุรอาน บทที่ 21 โองการ 31
- 【6】อัลกุรอาน บทที่ 78 โองการ 6-7
- 【7】Frank Press & Raymond Siever, Earth, 3rd ed., 1982
- 【8】M. J. Selby, Earth's Changing Surface, 1985

Thailand

WWW.callingthai.org

جمعية طريق الحرير للتواصل الحضاري

مركز دعوة التايلنديين

الرياض - حي الريان

جوال +966534114444 الهاتف +966112270607

مصرف الراجحي SA1880000204608015540549



ศูนย์เรียนรู้อิสลาม